

ת"ד 1405/07/17 - מדינת ישראל נגד יגאל וינשטין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2018

ת"ד 1405-07-17 מדינת ישראל נ' וינשטין
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יגאל וינשטין

ע"י ב"כ עו"ד בן עמי

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, בתאריך 17.3.17 בשעה 12.50 או בסמוך הוא נהג ברכב ברח' אבא אחימאיר ועצר את רכבו ליד קופת חולים ובפינת הדרך ליציאה מחניון שבמקום.

הנאשם הסיע רכבו לאחור ופגע בהולכת רגל שהיתה מאחורי הרכב והפילה לכביש. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העידה הולכת הרגל גב' רובין שריל. על פי עדותה היא מאשרת כי היא לא ראתה את הרכב שפגע בה - בשעת הפגיעה שכן הוא פגע בה מאחור. היא נפלה ואנשים נגשו לעזור לה ובלשונה:

"אני עמדתי משהו דחף אותי והפיל אותי, לא נפלתי מיוזמתי, משהו

בפרוש הפיל אותי, תגיד לי זה לא האוטו הזה, נגיד נעמד על ידי הרכב

הזה שני אנשים נגשו אלי עצרו את הרכב, נגשו נתנו לי את הנתונים

האישיים שלהם אינפורמציה, הציעו לקחת אותי לבית החולים, היו

סופר ג'נטלמנים ונחמדים, מעבר לזה אין לי מה לספר".

מלבד עדות זו של הולכת הרגל, אין כל עדות ישירה, או ראיה חד משמעית, ולפיה ניתן לקבוע בודאות הנדרשת, כי רכבו של הנאשם כאן, הוא זה אשר פגע בהולכת הרגל. הנאשם העיד כי נהגת אחרת אלמונית, אמרה לו מבעד לחלון רכבה, כי הולכת רגל נפלה מאחור וכי ינהג בזהירות.

בהמשך האירוע מסרו הנאשם ואשתו פרטים להולכת הרגל עדת התביעה. עובדת מסירת הפרטים - בלבד אין בה די כדי להוכיח, מעל לכל ספק סביר, כי רכב הנאשם כאן הוא זה אשר פגע בהולכת הרגל.

הוסף לכול הנאמר, אי הבהירות באשר למיקום הולכת הרגל בעת שחשה את החבטה בה.

בעדותה הראשונית בתחנת המשטרה העידה כי בעת התרחשות התאונה היא נמצאה על המדרכה. בעת מתן עדותה בבית המשפט שינתה דעתה וסברה כי עמדה על הכביש. אין חולק והיא העידה בפה מלא כי אין היא יודעת מי הרכב שפגע בה. לא נגבו עדויות ולא נאספו די ראיות שיהיה בהם לקבוע באופן ודאי ונחרץ כי רכב הנאשם כאן הוא זה אשר פגע בהולכת הרגל - אשר על כן הנאשם זכאי מחמת הספק.

ניתנה היום, ל' שבט תשע"ח, 15 פברואר 2018, במעמד הצדדים.